

i skattekontrolloven, men også i andre tilfælde, f.eks. hvor offentlige myndigheder stiller krav om udevering af personnummeret som betingelse for, at der ydes tilskud fra det offentlige.

Til nr. 6 og 7

Udvalget kan bifalde, at der nu foreslås gennemført en lovregulering af en virksomheds videregivelse af kundeoplysninger til en anden virksomhed med henblik på udsendelse af reklameforsendelser og lignende til forbrugere. Ifølge den foreslåede § 4 a, der efter ændringsforslaget bliver § 4 b, må kundeoplysninger kun videregives til andre virksomheder til markedsføringsformål, hvis betingelserne i § 4 er opfyldt. Der stilles desuden krav om, at den enkelte kunde ved kundeforholdets etablering eller senere har fået tydelig skriftlig meddelelse om, at videregivelse kan finde sted, og at den registrerede ikke skriftligt har gjort indsigelse herimod.

Hvis det i overensstemmelse med lovforlaget kun kræves, at kunden ikke har gjort indsigelse, er der ingen sikkerhed for, at kunden nu også er indforstået med videregivelse, og især da ikke hvis indsigelsen skal være skriftlig.

Udvalget foreslår derfor, at videregivelse kun må ske med kundens udtrykkelige samtykke.

Efter udvalgets opfattelse er det åbenbart, at adskillige forbrugere vil vige tilbage fra at formulere deres indsigelse skriftligt. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget, side 17, er som begrundelse for skriftlighedskravet anført bevismæssige hensyn og hensynet til lettelse af Registertilsynets arbejde. Selv om der måske kunne opnås en vis lettelse af tilsynets arbejdsbyrde, finder udvalget dog hensynet til de adskillige forbrugere, der ville vige tilbage fra at bruge deres indsigelsesret, mere tungtvejende.

Under alle omstændigheder finder udvalget det ikke rimeligt, at virksomheden blot skal meddele, at videregivelse kan finde sted, men ikke behøver at angive præcist, hvilken slags virksomhed der kommer i betragtning. For den, der skal afgøre, om videregivelse kan accepteres, er det selvsagt væsentligt at vide, i hvert fald hvilken type virksomhed der skal aftage oplysningen. Efter udvalgets opfattelse bør den tydelige skriftlige medde-

lse til den registrerede derfor angive, til hvilke typer virksomheder oplysningerne vil blive givet.

Til nr. 8

Det er oplyst, at dele af dagspressen overvejer at opbygge eller allerede har opbygget informationssøgssystemer, der først og fremmest er baseret på avisartikler fra egne og andre aviser, men som også kan indeholde oplysninger, der ikke er offentliggjort.

Registertilsynet har fundet, at pressens almindelige manuelle udklipsarkiver ikke kan anses for omfattet af loven om private registre, idet disse indeholder offentligt tilgængelige oplysninger, som ikke »med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden«. Derimod må avisartikler (pressens udklipsarkiver) indlagt på EDB anses for omfattet af loven, i det omfang de indeholder oplysninger om enkeltpersoner. Dette betyder bl.a., at der efter den gældende lov fra disse informationssøgssystemer ikke må videregives oplysninger om f.eks. seksuelle forhold, strafbare forhold eller sygdomsforhold uden samtykke fra den registrerede.

Basismaterialet i disse informationssøgssystemer er i hovedsagen offentligt tilgængeligt, idet oplysningerne kan findes ved gennemlæsning af de ældre udgaver af aviserne. Indholdet af sådanne avisartikler er reguleret i presselovgivningen og i straffeloven. Som nævnt kan registrene dog også indeholde materiale, som ikke har været trykt. Det må antages, at sådanne systemer i praksis vil kunne give en omfattende beskrivelse af enkeltpersoner på en hidtil uset hurtig og nem måde, uden at den registrerede har indflydelse på registreringen eller kendskab til, hvem der modtager disse oplysninger.

Registertilsynet har oplyst, at pressens informationssystemer ikke alene anvendes til pressens eget brug, men også til videregivelse med erhvervsmæssigt sigte til virksomheder og private uden tilknytning til pressen.

Det er endvidere karakteristisk, at disse oplysninger ofte vil vedrøre rent private forhold, samtidig med, at oplysningernes rigtighed ikke er – eller kan være – kontrolleret nærmere. Ofte vil der være tale om oplysninger eller antagelser, der alene er af foreløbig karakter, og som senere viser sig at være helt